

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.233/2012/9.

A Kúria a Dr. Kovács Andrea Zsuzsanna Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Kovács Andrea Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt J. P. I. r. felperesnek a dr. Horváth Tamás Lajos ügyvéd által képviselt J. H. II. felperesnek a dr. Kertész József ügyvéd mint ügygondnok által képviselt R. V. Korlátolt Felelősségű Társaság alperes ellen taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Csongrád Megyei Bíróság (Szegedi Törvényszék) előtt 6.G.40.157/2011. számon, valamint 6.G.40.216/2011. számon indult, a Szegedi Ítéltábla által egyesített perében a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.432/2011/16. számú ítéletével szemben az I. r. felperes-mint a 6.G.40.157/2011. számú per felperese, illetve a 6.G.40.216/2011. számú per alperesi beavatkozója - által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletnek a Csongrád Megyei Bíróság 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletét megváltoztató, az alperes 2011. július 26-án hozott 2/2011. (VII.26.), 3/2011. (VII.26.), 4/2011. (VII.26.) és 5/2011. (VII.26.) számú határozatait hatályon kívül helyező rendelkezéseit az ügygondnoki díj kivételével az ezzel összefüggésben megállapított perköltségre is kiterjedően hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesi beavatkozónak 20.000 (húszezer) forint másodfokú eljárási költséget, valamint megállapítja, hogy a másodfokú ítélet által megállapított és kiutalt ügygondnoki díjat is a II. r. felperes viseli.

A Kúria a jogerős ítélet egyéb rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. r. felperest, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozóknak ugyancsak 15 nap alatt 57.090 (ötvenhétezerkilencven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a Szegedi Törvényszék Cégbírósága által Cg.06-09-000874 cégjegyzékszám alatt bejegyzett korlátolt felelősségű társaság. A felperesek az alperes azonos mértékű - 205 - 205 - szavazati joggal rendelkező tagjai. A felperesek egyben ügyvezetői tisztséget is betöltöttek, megbízatásuk 2006. október 24-étől 2011. október 24-éig állt fenn.

A II. r. felperes ügyvezetőként 2011. március 7-ére taggyűlést hívott össze, melynek egyetlen napirendi pontja az I. r. felperes ügyvezetői tisztségéből való visszahívása volt. A meghívót az I. r. felperes átvette, a taggyűlésen nem jelent meg. A II. r. felperes - a nem támadott tényállás szerint - személyesen ugyancsak nem volt jelen, képviselőjére dr. **S. T.** ügyvédnek adott meghatalmazást. A II. r. felperes képviselője 205 igenlő szavazattal az I. r. felperest az 1/2011. (03.07.) számú határozatával ügyvezetői tisztségéből visszahívta.

A határozat hatályon kívül helyezése iránt az I. r. felperes keresetet nyújtott be azzal az indokkal, hogy a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, mert nem tartalmazta a határozatképtelenség esetén megtartandó megismételt taggyűlés időpontját, a megtartott taggyűlés pedig határozatképtelen volt, mert nem volt képviselve a törzstőke több mint fele. Utalt arra is, hogy a taggyűlésen az ügyvezető nem, illetve nem személyesen járt el, ezért egyéb jogszabálysértés mellett a taggyűlésről felvett jegyzőkönyv is alaki hibákban szenved.

Az elsőfokú bíróság 6.G.40.157/2011/5. számú ítéletével a taggyűlési határozatot hatályon kívül helyezte, mivel álláspontja szerint a taggyűlés nem volt határozatképes. Ahhoz, hogy a taggyűlés szabályszerű ülést tarthasson, határozatképesnek kell lennie, ez akkor is követelmény, ha egy tag valamely kérdésben nem szavazhat. Utalt a Bírósági Döntvények Tárában 2007/1575. szám alatt közzétett eseti döntésre. A március 7-i taggyűlésen egy tag

jelenléte nem biztosította a határozatképességet, ezért ott érvényes határozat nem születhetett.

Az elsőfokú bíróság a taggyűlés összehívását nem tekintette jogszabályba, illetve társasági szerződésbe ütközőnek annál az oknál fogva, hogy az nem tartalmazott rendelkezést a határozatképtelenség esetére. Az I. r. felperes által felhozott további érvénytelenségi okokkal nem foglalkozott.

Az elsőfokú ítélettel szemben a **S. és Á.** Ügyvédi Iroda képviseletében eljárva az alperes nyújtott be fellebbezést. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a taggyűlés szabályszerűen lett összehívva. Az egyetlen napirendi pont tekintetében az I. r. alperest szavazati jog sem illette meg, ezért a jelenlévő II. r. felperes szavazhatott az ügyvezetői tisztségéből való visszahívás tárgyában.

A II. r. felperes 2011. július 22-ére ismét taggyűlést hívott össze, a megismételt taggyűlés időpontját július 26-án jelölte meg. A meghívó szintén egyetlen napirendet tartalmazott, az I. r. felperes ügyvezető visszahívását. A meghívó átvétele után az I. r. felperes további napirendi pontok felvételére tett javaslatot, így a II. r. felperesnek ugyancsak az ügyvezetői tisztségéből történő visszahívását, új ügyvezető választását és a társaság 2010. évi mérlegéről való döntést. A kiegészítés a taggyűlés napját 3 nappal megelőző, korábbi időpontban érkezett a II. r. felpereshez.

A társaság az első taggyűlés határozatképtelensége miatt megismételt taggyűlést tartott, ahol mind a két tag megjelent. Az I. r. felperes jogi képviselővel vett részt a taggyűlésen és jelen volt leánya is, az alperes megbízásából pedig dr. **S. T.**, valamint II. r. felperes felesége jelent meg. A taggyűlésről készült, dr. **S. T.** által vezetett jegyzőkönyv tanúsága szerint a taggyűlés 1/2011. (07.26.) határozatával a II. r. felperes igenlő szavazatával I. r. felperest ügyvezetői tisztségéből visszahívta azzal, hogy a visszahívás hatálya 2011. július 26-a, amennyiben a bíróság az I. r. felperes 2011. március 7-i visszahívását kimondó taggyűlési határozatot jogerősen hatályon kívül helyezi.

A tagok között ezt követően vita alakult ki abban a kérdésben, hogy tárgyalhatók-e az I. r. felperes által javasolt további napirendi pontok. A II. r. alperes e kérdések megtárgyalásához nem járult hozzá, és a taggyűlésről távozott. Az I. r. felperes a taggyűlést folytatta és ott határozatokat hozott. 2/2011. (07.26.) számú határozatával II. r. felperest ügyvezetői tisztségéből visszahívta, 3/2011. (07.26.) számú határozatával **P. M. Z.** személyében önálló cégjegyzési és képviseleti joggal új ügyvezetőt választott, 4/2011.

(07.26.) számú határozatával az előterjesztett mérlegbeszámolót nem fogadta el. Az 5/2011. (07.26.) számú határozat jogi képviselőt bízott meg a változások cégjegyzékbe történő bejegyzése iránti eljárás lefolytatására.

A 2011. július 26-i taggyűlésen 2, 3, 4. és 5. szám alatt hozott határozatok hatályon kívül helyezése iránt a II. r. felperes nyújtott be keresetet. A kereset szerint a taggyűlésen hozott felsorolt határozatok azért törvénysértőek, mert az I. r. felperes által javasolt napirendi pontok megtárgyalására csak akkor kerülhetett volna sor, ha ahhoz valamennyi tag hozzájárul.

Az elsőfokú eljárásban az alperest a II. r. felperes által adott meghatalmazással eljáró dr. **S. T.** képviselte, aki a II. r. felperes követelését az első tárgyaláson elismerte, a kérelem teljesítését nem ellenezte. A perben alperesi beavatkozóként eljáró I. r. felperes azonban a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletével a II. r. felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú ítélet szerint a bíróság a gazdasági társaságról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 20. § (4) bekezdésének és 144. § (3) bekezdésének összevetése alapján arra a következtetésre jutott, hogy két, egymástól jól elhatárolható rendelkezésről van szó. A tag által a taggyűlés előtt legalább 3 nappal korábban kért, a tagokkal közölt napirend kiegészítése tárgyában - a 20. § (4) bekezdésétől eltérően - a tagoknak nem kell külön döntenie, a felvenni javasolt napirendi pontokat megszavaztatni. Ezek a kiegészítések a napirend részévé válnak oly módon, mintha azok már eredetileg is a meghívóban szerepeltek volna. Mivel e kérdések megtárgyalása előtt a II. r. felperes eltávozott, a taggyűlés folytathatta munkáját és határozatokat hozhatott. A II. r. felperesnek mint ügyvezetőnek a visszahívása, új ügyvezető választása, a mérleg elfogadásának elutasítása és jogi képviselő megbízása a bejegyzési eljárás lefolytatására, jogszerű határozatok voltak.

Az ítélettel szemben a II. r. felperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését. A napirend kiegészítésével kapcsolatos álláspontját változatlanul fenntartotta. Hivatkozott arra is, hogy a taggyűlésről készült jegyzőkönyv nem felel meg a Gt. 146. § (1) bekezdésében írt szabályoknak.

A másodfokú bíróság a 2011. március 7-én és július 26-án hozott társasági határozatok megtámadására irányuló ügyekben benyújtott fellebbezésekre indult másodfokú eljárásokat egyesítette és mindkét fellebbezést - az ügyek egyesítése után - együttesen bírálta el. A

másodfokú bíróság a Gt. 46. § (1) bekezdésére figyelemmel az alperesnek ügygondnokot rendelt ki.

A 2011. március 7-én hozott, az I. r. felperest visszahívó 1/2011.(03.07.) számú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyező ítélettel szemben benyújtott alperesi fellebbezés kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy az ítélet jogszabálysértő. A másodfokú ítélet a társasági szerződés VI. fejezet 3. pontja alapján utalt arra, hogy az adott tagi összetétel mellett a taggyűlés csak akkor lehet határozatképes, ha azon mindkét tag jelen van. A Gt.-nek a határozatképességgel kapcsolatban azonban vannak speciális szabályai, így pl. a 20. § (5) bekezdés, mely kimondja, ha a társaság tagja valamely kérdésben nem szavazhat, őt a határozatképesség számításánál figyelmen kívül kell hagyni. Az I. r. felperes társasági jogviszonyát a taggyűlési határozat érintette, ő tehát a szavazásból jogszerűen lett kizárva. Ennek pedig az a következménye, hogy a II. r. felperes, mint egyedüli tag, a napirend kérdésében szavazhatott, I. r. felperest ügyvezetői tisztségéből visszahívhatta, az adott kérdésben ugyanis a taggyűlés határozatképes volt. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott ítélőtáblai határozatot (BDT2007/1570) azért nem tartotta irányadónak, mert az, az események időpontjában már nem hatályos 1997. évi CXIV. törvény alkalmazása kapcsán született.

Az ügyvezető személyes jelenlétének szükségességét vizsgálva kifejtette, a kft. legfőbb szervének feladatait a tagok testülete mint legfőbb szerv látja el, ott a tag a Gt. 19. § és 142. § (1) bekezdése alapján szabályszerűen adott meghatalmazással mással képviseltetheti magát.

A jegyzőkönyvvezetés fogyatékoságaira utalva kifejtette, annak a meghozott határozatok érvényességére is kiható jogkövetkezménye nincs. Az 1. számú határozat a határozatok könyvébe szabályosan be lett vezetve, a jegyzőkönyvvezetés esetleges hibáinak ily módon jelentősége nincs. Az 1/2011. (03.07.) számú határozat a fentiek szerint nem sérti sem a Gt., sem a társasági szerződés előírásait, az I. r. felperes visszahívása jogszerűen történt, a keresetet ezért elutasította.

A másodfokú bíróság a 2011. július 26-i megismételt taggyűléssel kapcsolatban - eltérően az elsőfokú bíróságtól - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Gt. 20. § (4) bekezdése és 144. § (3) bekezdésének előírásait csak együttesen lehet értelmezni akként, hogy a tag által a napirendre felvenni javasolt kérdések automatikusan nem válhatnak a napirend részeivé, azokról csak akkor lehet dönteni, ha valamennyi tag jelen van, és egyhangúlag hozzájárultak a kérdés megvitatásához. Jogszabálysértőek a II. r. felperes tiltakozása ellenére hozott határozatok, ezért azokat hatályon kívül kellett helyezni.

A másodfokú bíróság az alperes részére ügygondnok kirendelésével kapcsolatos döntését az alábbiakkal indokolta. A II. r. felperes által kezdeményezett eljárásban az alperes perbeli képviselőjére a II. r. felperes adott meghatalmazást dr. **S. T.** ügyvédnek, de felperesi pozícióban vesz részt a perben az I. r. felperes is. Mivel ügyvezetői státusza visszahívása miatt kérdésessé vált, felügyelőbizottság hiányában nem maradt az alperesnek olyan törvényes képviselője, aki szabályszerű meghatalmazást adhatott volna. Az ügygondnok kirendelésének elmulasztása - bár eljárási szabálysértés volt - nem tette szükségessé az elsőfokú eljárás megismétlését. A II. r. felperes által indított perben az I. r. felperes az alperesek pernyertességét beavatkozóként támogatva, részt vett az eljárásban és az általa tett perbeli nyilatkozat figyelembe vételével hozta meg döntését az elsőfokú bíróság. A másodfokú eljárás alatt az ügyvezetők megbízatása 2011. október 24-én megszűnt, ügygondnok kirendelése ez okból sem volt mellőzhető.

A jogerős ítélettel szemben az I. felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte az általa jogszabálysértőnek ítélt jogerős határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet az alábbi okokra tekintettel jogszabálysértő.

A 2011. március 7-i taggyűlésen úgy született határozat, hogy a taggyűlés határozatképtelen volt, mivel a társaságnak mindkét tagja nem jelent meg, azon csak egy tag vett részt. Bár a taggyűlésen meg nem jelent személy az adott napirend tekintetében szavazati joggal nem rendelkezett volna, ez azonban nem menti fel a társaságot az alól, hogy taggyűlést csak akkor tartson, amikor az határozatképes. Az ítélet sérti a Gt. 20. § (5) és (6) bekezdését, valamint a társasági szerződés VI/3. pontját.

A taggyűlésen nem jelent meg az ügyvezető, őt mint ügyvezetőt, illetőleg tagot meghatalmazott képviselte. Az ügyvezető feladatainak ellátására meghatalmazást nem adhat, mert az ügyvezetőnek a taggyűlésen nevesített feladatai vannak. A kérdésre valójában a másodfokú ítélet sem ad indokolást, a másodfokú bíróság utalt arra ugyan, hogy a jegyzőkönyvet az ügyvezetőnek kell elkészíteni, azonban e szabály megsértése nem vonja maga után a taggyűlési határozat érvénytelenségét. Ez azonban nem megfelelő indok annak elfogadására, hogy a taggyűlést ügyvezető nélkül tartották meg. A döntéssel sérelmet szenvedett a Gt. 146. § (1) és (2) bekezdése.

A Gt. 146. § (1) bekezdése előírja, hogy a taggyűlésről készült jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a taggyűlés helyét és idejét, jegyzőkönyv azonban ezt nem tartalmazza.

Végül sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság tényként kezelte, hogy az I. r. felperes a március 7-én meghozott határozatról tájékoztatást kapott volna. A szükséges információkat az I. r. felperes a céginformáción keresztül szerezte meg.

Az I. r. felperes a 2011. július 26-án megtartott megismételt taggyűlésen hozott határozat érvénytelenségét a Gt. 20. § (4) bekezdésének és 144. § (3) bekezdésének a megsértésében jelölte meg. Jogi álláspontja szerint ebben a kérdésben is az elsőfokú bíróság hozott helyes döntést, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a Gt. 20. § (4) bekezdése és 144. § (3) bekezdése két önálló jogintézményt szabályoz. A tagnak az említett szabályok értelmében joga van a taggyűlés napirendjének a kiegészítését kérni az általa javasolt kérdések megjelölésével és amennyiben e kérdéseket a tagokkal a taggyűlés napját legalább 3 nappal megelőzően ismerteti, úgy e kérdések a napirend részévé válnak automatikusan. Jogszabályt sértett a másodfokú bíróság ezért, amikor a 2011. július 26-án hozott taggyűlési határozatokból a 2-5. számú határozatokat hatályon kívül helyezte.

Az I. r. felperes felülvizsgálati kérelmében részletesen kifejtette az adott kérdésekkel kapcsolatos jogi álláspontját és annak alátámasztására jogirodalmi megállapításokra és eseti döntésekre hivatkozott.

Végül utalt arra, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértő módon rendelt az alperes képviselőjére ügygondnokot. 2011. október 19-én újabb ügyvezető választására került sor, így 2012. januárjában, amikor a másodfokú bíróság az ügygondnokot kirendelte, erre már nem volt szükség.

A II. r. felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. A II. r. felperes kifejtette, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a megállapításra, hogy a Gt. 144. § (3) bekezdését csak a Gt. 20. § (4) bekezdésével együttesen lehet értelmezni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróságnak az alperes ellen folyó perek másodfokú eljárásban történő egyesítése következtében az a sajátos perjogi helyzet állt elő, hogy az I. r. felperes a 6.G.40.157/2011. számú perben töltött be felperesi pozíciót, hanem alperesi beavatkozó volt a 6.G.40.216/2011. számú ügyben. Az I. r. felperes egyrészt az általa indított perben hozott jogerős határozattal szemben nyújthatott be felülvizsgálati kérelmet, de ugyanígy a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján, mint a J. H. által indított per beavatkozója ugyancsak jogosult volt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére.

A felülvizsgálati kérelem elbírálása során tehát, mindkét ügyben hozott jogerős határozat a kérelme alapján felülvizsgálható volt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárása során megállapította, hogy a jogerős határozat részben az alábbiak szerint jogszabálysértő.

A 2011. március 7-én megtartott taggyűléssel kapcsolatos jogkérdés az volt, miként kell számítani a legfőbb szerv határozatképességét olyan esetekben, amikor olyan napirendi kérdések is szerepelnek a taggyűlés előtt, amely tekintetében egyes tag vagy egyes tagok a szavazásból kizártnak tekintendők. A 2011. március 7-i taggyűlés első és egyedüli napirendi pontja a tag és egyben ügyvezető I. r. felperes ügyvezetői tisztségéből történő visszahívása volt.

A Gt. 20. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára vagy megszűnésére a határozat vonatkozik. A perben alapvetően nem volt vitás, hogy az I. r. felperes a napirendi pont kérdésében szavazati jogot nem gyakorolhatott. A kérdés azonban az volt, hogy a Gt. 20. § (5) bekezdésének első mondata, mely szerint, „ha a gazdasági társaság tagja törvény vagy a társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot az e kérdésben történő határozathozatal során határozatképesség megállapításánál számításán kívül kell hagyni” miként értelmezendő.

A Kúria álláspontja szerint a Gt.-nek ebből a rendelkezéséből az következik, hogy az egyes napirendi kérdésekben történő szavazás során napirendi pontonként kell megállapítani a határozatképességet, és eldönteni azt, van-e olyan kérdés, amelyben valamely tag a szavazás során e jogát nem gyakorolhatja. Ebből adódik az a további következtetés is, a taggyűlés lehetséges, hogy egyes kérdésekben határozatképesnek minősül, más kérdésben azonban nem.

Az alperesnek két tagja van, azonos mértékű szavazati joggal rendelkeznek. Az egyik tag taggyűlést mulasztó magatartása valóban a taggyűlés határozatképtelenségével jár, kivéve, ha a napirenden olyan kérdések is szerepelnek, ahol egyébként a távol maradó tag szavazati joggal nem élhetne. Célszerűtlen és indokolatlan tehát megkövetelni a kizárt tag jelenlétét azért, hogy utóbb a határozatképesség megállapításánál őt figyelmen kívül lehessen hagyni.

A II. r. felperes képviselője útján a taggyűlésen részt vett, a per tárgyát képező napirendi pont kapcsán a szavazatok 100 %-át képviselte, ezért az I. r. felperes visszahívása tekintetében jogszerűen határozhatott.

Az ügyvezető taggyűlésen való jelenlétével összefüggésben a Kúria rámutat arra, hogy a Gt. 22. § (1) bekezdése értelmében az ügyvezető a társaság belső működése körében a társasággal kapcsolatos feladatait csak személyesen láthatja el, képviseletnek nincs helye. A Gt. 22. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a vezető tisztségviselőt e minőségében megillető jogokra, és az őt terhelő kötelezettségekre - a törvényben meghatározott eltérésekkel - a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályait, és a munkaviszonyra irányadó szabályokat kell alkalmazni. A Gt.-nek ez a rendelkezése tehát, az ügyvezetői jogviszony tartalmát illetően a Ptk.-ra és lényegében a Munka Törvénykönyvére utal vissza, vagyis az ügyvezetőt sajátos szerződéses jogalanynak is tekinti. Ha az ügyvezető valamely kötelezettségét megszegi, valójában szerződésszegést követ el, amiért felelősségre vonható és végső során e tisztségből vissza is hívható. Miután a Gt.-nek nincs olyan előírása, amely a legfőbb szerv ülése megtartásának feltételül szabja az ügyvezető jelenlétét, pusztán az ügyvezető távolmaradása nem eredményezheti a taggyűlésen meghozott határozat jogszabálysértését és hatályon kívül helyezését. Ezzel ellentétes jogértelmezés azzal a következménnyel járna, hogy a nem tag ügyvezető távolmaradásával megakadályozhatná a taggyűlésen érvényes határozat hozatalát, akár saját visszahívását is.

A taggyűlés helyét illetően nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy az a taggyűlési meghívóban megjelölt székhelytől eltérő helyen került volna megtartásra.

Végül utal arra a Kúria, hogy más eseti pl. Cgf.II.32.086/2001., Gfv.VII.30.002/2004. számú döntésekben is akként foglalt állást, hogy a taggyűlésről készült jegyzőkönyv esetleges fogyatékoságai pusztán ez okból nem teszik érvénytelenné a meghozott társasági határozatokat.

Nem sértett ezért jogszabályt a másodfokú bíróság, amikor a 2011. március 7-én meghozott taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet - az első fokú bíróság ítéletének megváltoztatásával - elutasította.

Eltér a Kúria álláspontja a másodfokú bíróságtól a 2011. július 26-án megtartott taggyűlésen hozott határozatok tekintetében.

A Gt. 20. § (4) bekezdése értelmében a legfőbb szerv az ülésre szóló meghívóban nem szereplő kérdéseket csak akkor tárgyalhatja meg, ha az ülésen valamennyi tag jelen van, és egyhangúlag hozzájárul a kérdés megtárgyalásához. A Gt. 144. § (3) bekezdése pedig kimondja, hogy a taggyűlésre bármelyik tag jogosult az általa megjelölt napirendi kérdés megtárgyalását kérni, ha javaslatát a taggyűlés előtt legalább 3 nappal ismerteti a tagokkal. Az elsőfokú

bíróság szerint a Gt. említett két rendelkezése egymástól független szabály, míg a másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a két rendelkezést együttesen kell és lehet értelmezni.

A Gt. 20. § (4) bekezdésének célja az, hogy az egyes napirendi kérdések megtárgyalására a tagoknak legyen kellő felkészülési ideje, a kitűzött napirendi pontok tekintetében legyen módjuk az álláspontjuk kialakítására. Ezért írja elő az előre meg nem hirdetett kérdések tárgyalásához valamennyi tag jelenlétét, és valamennyi tag hozzájárulását. Ezzel szemben a Gt. 144. § (3) bekezdése biztosítja a 3 nap előírásával azt az időt, amelyet minimálisan elegendőnek tart a taggyűlésre való felkészülésre. A tagnak az a joga, hogy javaslatokat tehet a napirendre és kellő értesítés mellett a taggyűlés ezekkel a kérdésekkel foglalkozni köteles, valójában sajátos tagi jog, ami a tagot az őt megillető szavazati jog mértékétől függetlenül kft. esetén megilleti. Abban az esetben, ha megkövetelnénk valamennyi tag jelenlétét és egyhangú hozzájárulását a javasolt napirendi kérdések megtárgyalásához, a Gt. 144. § (3) bekezdése fölösleges rendelkezéssé válna.

A Kúria egyetért tehát az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a Gt. említett két rendelkezése egymástól független szabály, amennyiben a tag a taggyűlés napját legalább 3 nappal megelőzően javasolt kérdéseit a tagoknak eljuttatja, az általa indítványozott kérdések a napirend részévé válnak és azokat a taggyűlésen meg kell tárgyalni.

Végül a felülvizsgálati kérelem támadta a másodfokú bíróságnak az ügygondnok kirendelésére vonatkozó rendelkezését arra való hivatkozással, hogy a kirendelés időpontjában már volt új ügyvezetője az alperesnek. Ugyanakkor megállapítható a másodfokú bíróság 5. sorszám alatti végzéséből, hogy az új ügyvezetőt megválasztó határozat végrehajtása felfüggesztésre került, így az új ügyvezető sem töltötte be e tisztségét. Az ügygondnok kirendelésének ezért a Gt. 46. § (1) bekezdése alapján helye volt.

A fentiekre tekintettel a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét az alperes 2011. július 26-án hozott határozatai tekintetében a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezéseit helybenhagyta. A másodfokú bíróság ítéletének további rendelkezéseit a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

A 2011. március 7-i taggyűlési határozat kapcsán az I. r. felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, de alperesnek megítélhető felülvizsgálati eljárás költsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett.

A 2011. július 26-i taggyűlési határozat kapcsán az I. r. felperes, mint alperesi beavatkozó pernyertes lett, így a Pp. 270. § (1)

bekezdése folytán irányadó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a Kúria a II. r. felperest az alperes másodfokú, illetve az alperesi beavatkozó másod- és felülvizsgálati eljárási költségeinek, valamint a lerótt felülvizsgálati eljárási illeték felének (35.000 Ft-nak) a megfizetésére. A megítélt munkadíj az ÁFA-t is tartalmazza.

Budapest, 2013. március 28.

. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, dr. Bodor Mária sk. előadó
bíró, dr. Osztovits András sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

Afra Judit
tisztviselő